

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. α) Ο Γάιος Πλίνιος στέλνει τις ευχές του στο φίλο του Κορνήλιο Τάκιτο. Θα γελάσεις. Εγώ έπιασα τρία φοβερά αγριογούρουνα/τρεις άγριους κάπρους. «Ο ίδιος;» θα ρωτήσεις. Ο ίδιος. Καθόμουν δίπλα/κοντά στα δίχτυα· πλάι μου δεν είχα την κυνηγετική λόγχη, αλλά τη γραφίδα και πλάκες αλειμμένες με κερί· σκεφτόμουν κάτι και κρατούσα σημειώσεις· αν και είχα τα δίχτυα άδεια, είχα όμως τις κέρινες πλάκες γεμάτες. Τα δάση κι η ερημιά/η μοναξιά είναι μεγάλα ερεθίσματα της σκέψης/του λογισμού. Όταν θα βρίσκεσαι στο κυνήγι, θα μπορέσεις κι εσύ να φέρεις εκεί/μαζί σου τις πλάκες: θα δεις ότι στα βουνά δεν περιπλανιέται η Άρτεμη, αλλά η Αθηνά. Να είσαι υγιής/γερός («υγιάινε», γεια σου)!

β) Γιατί/Πράγματι είχε πεθάνει ένα σκυλάκι με αυτό το όνομα, το οποίο η κοπέλα αγαπούσε πολύ. Τότε ο πατέρας είπε στην Τέρτια «Δέχομαι/λαμβάνω τον οϊωνό». Έτσι από έναν τυχαίο λόγο προγεύτηκε στην ψυχή την ελπίδα (ενός) περιλαμπρου/πολύ λαμπρού θριάμβου.

B.2.

1-iii

2-v

3-viii

4-iv

5-ii

B.6.α)

1-i

2-ii

3-i

4-ii

5-i

B.6.β)

ex dicto, quod fortuitum erat